

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 775 τῆς 6ῆς ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1970

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί Ἀδικημάτων Βίας (Πρόληψις) (Προσωριναὶ Διατάξεις) Νόμος τοῦ 1970 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 7 τοῦ 1970

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΔΙΑΠΡΑΞΕΩΣ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΒΙΑΣ

Ἐπειδὴ καίτοι ἡ περίπτωσις τῆς προληπτικῆς κρατήσεως προσώπων πρὸς παρεμπόδιση τῆς ὑπ' αὐτῶν διαπράξεως ἀδικημάτων προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 11.2 (γ) τοῦ Συντάγματος, τῆς παραγράφου 1 (γ) τοῦ ἀρθροῦ 5 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περὶ Προστασίας τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ νόμου 39 τοῦ 1962 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Διεθνοῦς Συμφώνου περὶ Ἀστικῶν καὶ Πολιτικῶν Δικαιωμάτων κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 14 τοῦ 1969, καὶ καίτοι προβλέπεται ὑπὸ τῆς ρηθείσης παραγράφου τοῦ Συντάγματος ὅτι τὸ θέμα θέλει ρυθμισθῆ διὰ νόμου, ἐν τούτοις οὐδεὶς περὶ τούτου νόμος ἔχει ἄχρι τοῦδε ψηφισθῆ :

Καὶ ἐπειδὴ ἀλλεπάλληλοι πρόσφατοι πράξεις βίας, τρομοκρατικαὶ ἐνέργειαι καὶ ἐκδηλοὶ παρανομίαι θέτουσιν εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν :

Καὶ ἐπειδὴ ὕφιστανται εὐλογοὶ ἐνδείξεις ὅτι αἱ τοιαῦται τρομοκρατικαὶ ἐνέργειαι καὶ παράνομοι πράξεις θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐὰν δὲν ληφθῶσιν ἄμεσα μέτρα παρεμποδίσεως τούτων :

Καὶ ἐπειδὴ, ὕφισταμένων τῶν εἰρημένων ἐνδείξεων, καθίσταται νῦν ἀπαραίτητον ὅπως ἐνισχυθῆ ἡ ὕφισταμένη νομοθεσία διὰ διατάξεων συμπληρουσῶν τὰ προαναφερόμενα κενὰ ταύτης καὶ ἀποσκοποῦσῶν εἰς τὴν παρεμπόδιση τῆς διαπράξεως τῶν τοιούτων πράξεων καὶ παρανομιῶν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως :

Διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Ἀδικημάτων Βίας (Πρόληψις) (Προσωριναὶ Διατάξεις) Νόμος τοῦ 1970.

Συνοπτικὸς τίτλος.

Ἑρμηνεία.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτός ἐάν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια—

«ἀδίκημα βίας» περιλαμβάνει πᾶν ἀδίκημα κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἢ δημοσίας τάξεως καὶ κατὰ τῆς ζωῆς ἢ σωματικῆς ἀκεραιότητος τοῦ προσώπου, πᾶν ἀδίκημα καταστροφῆς ἢ θλάθης ἢ ζημίας πάσης φύσεως ἰδιοκτησίας καὶ πᾶν ἀδίκημα ἐλέγχου ἢ κατοχῆς οἰασδήποτε φύσεως ἀντικειμένων, ἀπηγορευομένων ἢ μὴ, δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ διαπραχθῇ οἰουδήποτε τῶν ἀδικημάτων τούτων·

«Δικαστήριον» σημαίνει τὸ ἀρμόδιον Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον καὶ περιλαμβάνει πάντα Πρόεδρον ἢ Ἐπαρχιακὸν Δικαστὴν αὐτοῦ καὶ «δικαστῆς» θὰ ἐρμηνεύηται ἀναλόγως·

«Υπουργός» σημαίνει τὸν Ἐπίτροπον Ἐσωτερικῶν.

Δικαστικὸν ἔνταλμα συλλήψεως.

3. Δικαστῆς, ἐπὶ τῇ ἐνόρκῳ πληροφορίᾳ ὅτι ὑφίσταται εὐλόγως βάσις νὰ πιστεύηται ὅτι πρόσωπον προτίθεται ὅπως διαπράξῃ ἀδίκημα βίας, δύναται νὰ ἐκδώσῃ δικαστικὸν ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ προσώπου τούτου.

Ἀνακοίνωσις εἰς συλληφθέντα λόγων συλλήψεως, κ.λ.π.

4. Πᾶς συλληφθεὶς πληροφορεῖται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως αὐτοῦ εἰς καταληπτὴν ὑπ' αὐτοῦ γλῶσσαν τοὺς λόγους τῆς συλλήψεως αὐτοῦ καὶ δικαιούται νὰ τύχῃ τῶν ὑπηρεσιῶν συνηγόρου τῆς ἐκλογῆς του.

Μεταχειρίσις συλληφθέντος.

5.—(1) Ὁ συλληφθεὶς προσάγεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ ὡς οἶόν τε συντομώτερον εὐθύς μετὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, πάντως δὲ τὸ θραδύτερον ἐντός εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτοῦ ἐάν δὲν ἀφεθῇ ἐνωρίτερον ἐλεύθερος.

(2) Ὁ δικαστῆς, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προσηχθῇ ὁ συλληφθεὶς, χωρεῖ ταχέως εἰς διερεύνησιν τῶν λόγων τῆς συλλήψεως εἰς καταληπτὴν ὑπὸ τοῦ συλληφθέντος γλῶσσαν καί, ὡς οἶόν τε συντομώτερον, πάντως δὲ τὸ θραδύτερον ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσαγωγῆς, ἀπολύει τὸν συλληφθέντα ὑπὸ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καταλλήλους ὁρους ἢ διατάσσει τὴν κράτησιν αὐτοῦ διὰ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς τρεῖς μῆνας ἐάν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἢ ἔκδοσις τοιοῦτου διατάγματος καθίσταται εὐλόγως ἀναγκαία πρὸς παρεμπόδισιν διαπράξεως τοῦ δι' ὃ συνελήφθη ἀδικήματος :

Νοεῖται ὅτι πρὸς ἀπόδειξιν προθέσεως διαπράξεως ἀδικήματος ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἄρθρον 3 δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἀποδείξεως ὅτι ὁ συλληφθεὶς εἶναι ἔνοχος διαπράξεως ὀρισμένης ἐνεργείας ἢ πράξεως ἢ ὁποία τελεῖ νὰ ἀποδείξῃ τὴν τοιαύτην πρόθεσιν, ἐάν ὁ δικαστῆς ἱκανοποιηθῇ, ἐκ τῶν περιστατικῶν τῆς ὑποθέσεως, τῶν ἐν γένει σχέσεων καὶ ἐπαφῶν τοῦ συλληφθέντος ἢ ἐξ ἐνδείξεων ὅτι εἶναι μέλος ἢ ἀνήκει ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον συνεργάζεται μετὰ παρανόμου ὀργανώσεως ἢ ἐνώσεως προσώπων κηρυχθείσης καὶ προγραφείσης ὡς τοιαύτης ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐνώπιον αὐτοῦ τιθεμένων στοιχείων, ὅτι ὑφίστατο τοιαύτη πρόθεσις :

Κεφ. 154.

3 τοῦ 1962
43 τοῦ 1963
41 τοῦ 1964
69 τοῦ 1964
70 τοῦ 1965
5 τοῦ 1967
58 τοῦ 1967.

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ὁ δικαστῆς δύναται, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ἐπιτροπῆ ἢ τοῦ συλληφθέντος, νὰ ἀνακαλέσῃ πᾶν τοιοῦτο διάταγμα καὶ πρὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ ἐάν αἱ τότε ἰσχύουσαι συνθήκαι δικαιολογῶσι τὴν τοιαύτην ἀνάγκησιν.

Κεφ. 155.

(3) Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ δικαστοῦ ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐδαφίου (2) ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἀσκουμένην εἴτε ἐκ μέρους τοῦ συλληφθέντος εἴτε ὑπὸ ἢ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγελέως τῆς Δημοκρατίας. Ἡ τοιαύτη ἔφεσις ἀσκεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Ποινικῆς Δικονομίας Νόμου τὰς ἀφορώσας εἰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

6. Ούδεμία αίτησις δι' έκδοσιν δικαστικοῦ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ διατάγματος κρατήσεως προσώπου τινὸς δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Δικαστήριον, εἰμὴ κατόπιν τῆς ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Συγκατάθεσις
Ὑπουργοῦ.

7. Πᾶν πρόσωπον συλληφθὲν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου κρατεῖται ἐν τοιοῦτῳ τόπῳ καὶ ὑπὸ τοιούτους ὄρους ὡς ὁ Ὑπουργὸς ἤθελε καθορίσει διὰ διατάγματος δημοσιευομένου ἐν τῇ ἐπισημῇ ἑφημερίδι τῆς Δημοκρατίας.

Τόπος
καὶ ὄροι
κρατήσεως.

8. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἰσχύῃ ἐπὶ ἕξι μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων θὰ θεωρῆται ὡς ἐκπνεύσας.

Διάρκεια
ἰσχύος τοῦ
παρόντος
Νόμου.